

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem ogłoszenia o konkursie, na podstawie którego została wydana zaskarżona decyzja, ze względu na to, że narusza ono zasady pewności prawa, przejrzystości i przewidywalności, nie tylko przy ocenie kryteriów wyboru, ale również „znaczenia”, jakie członkowie komisji konkursowej EPSO powinni oceniać i stosować w ramach testu „osoby oceniającej talenty”.
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie pozwalała, po wydaniu decyzji przez komisję konkursową EPSO, skontrolować sposobu dokonania oceny, zastosowanych kryteriów i sposobu, w jaki oceniano znaczenie dla pytań.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie występującego w zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2020 r. – MG/EBI

(Sprawa T-573/20)

(2020/C 371/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: MG (przedstawiciele: adwokaci L. Levi, A. Blot)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w rezultacie:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBI z dnia 11 października 2018 r., na mocy której skarżący został pozbawiony dodatków rodzinnych (w tym w szczególności kosztów garderii i CPE, niesłusznie potrąconych przez EBI z wynagrodzenia skarżącego do listopada 2019 r.) oraz pochodnych praw finansowych (w tym w szczególności ulg podatkowych i zwrot kosztów leczenia dzieci, ponoszonych przez skarżącego);
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności pisma/ decyzji z dnia 7 stycznia 2019 r. oddalającej całość żądań skarżącego;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji EBI z dnia 30 lipca 2020 r. stwierdzającej brak postępowania pojednawczego i potwierdzającej decyzję z dnia 11 października 2018 r.;
- naprawienie szkody i krzywdy skarżącego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Pomocniczo, skarżący podnosi zarzut niezgodności z prawem przepisów administracyjnych dotyczących dodatków rodzinnych z tego powodu, że jego zdaniem są one sprzeczne z zasadą równego traktowania i z zasadą proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący, po pierwsze, naruszenia art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56, s. 8) oraz, po drugie, oczywistego błędu w ocenie.
5. Zarzut piąty dotyczący: (i) naruszenia art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295, s. 39); (ii) naruszenia art. 12 regulaminu pracowniczego oraz (iii) naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku dbałości. Na poparcie tego zarzutu skarżący powołuje się na niezgodny z prawem dostęp do swoich danych osobowych, odmowę wszczęcia dochodzenia przez stronę pozwaną oraz nienależne wsparcie świadczone przez tę ostatnią dla jego byłej żony.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia art. 41 regulaminu pracowniczego, naruszenia zasady dobrej administracji i naruszenia obowiązku dbałości.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2020 r. – YP / Komisja

(Sprawa T-581/20)

(2020/C 371/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: YP (przedstawiciele: adwokaci J. Van Rossum i J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 listopada 2019 r. o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszerogowania AD 14 w postępowaniu w sprawie awansu w 2019 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 45 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”). Skarżąca twierdzi, że Komisja nie uwzględniła jej bogatej kombinacji językowej w ramach porównywania osiągnięć urzędników.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności. Skarżąca zarzuca Komisji, że zaskarżona decyzja automatycznie wykluczyła ją z listy urzędników kwalifikujących się do awansu na podstawie praktyki administracyjnej polegającej na automatycznym usunięciu z listy awansów nazwisk wszystkich pracowników, którzy są objęci dochodzeniem lub którzy zostali poddani karze administracyjnej lub dyscyplinarnej. Zdaniem skarżącej, taka praktyka narusza zasadę domniemania niewinności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ugody z dnia 18 września 2019 r. zawartej w sprawach T-562/18 YP/Komisja i T-563/18 YP/Komisja. Skarżąca twierdzi, że ugoda jest wiążąca dla stron i że są one zobowiązane do przestrzegania wszystkich jej postanowień.